

Kitti¹

és a
Tigriskincs

Nappal kislány. Éjjel macska. Mindig készen a kalandra.

Írta: Paula Harrison • Rajzolta: Jenny Løvlie

MÓRA

„Ne hagyd, hogy a félelem visszatartsd!”

Bátrabb vagy, mint hiszed.”

Tarts Kittivel egy **varázslatos** kalandra
a holdfényben!

Kitti ért az állatok nyelvén,
és olyan **szuperképességei** vannak,
mint egy **macskának**.

Ez itt Kitti és a Macskacsapat

Kitti

Kittinek különleges képességei vannak,
de vajon készen áll-e arra, hogy ő is szuperhős legyen,
mint az anyukája?

Szerencsére a Macskacsapat hisz
Kittiben, és megmutatják neki,
hogyan benne is egy hős rejlik!

Ribizli

Pici, vörös szőrű kóbor cica, aki
nagyon ragaszkodik Kittihez.

Figaró

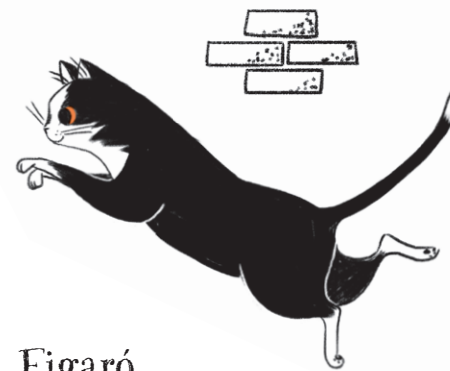
Figaró mindig lelkes és ugrásra kész. Úgy ismeri
a környéket, mint a saját pracliját.

Zizi

Zizi mindig kiszagolja a bajt, és nagyon élénk
a fantáziája!

Mijuki

A szép és okos Mijuki rögtön hívja Kittit,
ha baj van.

Inkynek, a legvásottabb macskának a városban – P. H.

Helenának és az ő macskacsapatának – J. L.

A mű eredeti címe: *Kitty and the Tiger Treasure*

Text copyright © Paula Harrison, 2019

Illustration copyright © Jenny Lovlie, 2019

Kitty and the Tiger Treasure was originally published in English in 2019.
This translation is published by arrangement with Oxford University Press.

Fordította: Varró Zsuzsa

Minden jog fenntartva, a kiadvány egészének vagy bármely részének
a kiadó írásos engedélye nélküli sokszorosítása, másolása, egyéb engedélyköteles
felhasználása – beleértve a kiadvány digitalizálását és ily módon történő többszörözését,
nyilvánosságához közvetítését – szigorúan tilos.

A kiadó könyveit kedvezményekkel megrendelheti webáruházunkban:
www.mora.hu

Hungarian translation © Varró Zsuzsa, 2021

Hungarian edition © Móra Könyvkiadó, 2021

Móra Könyvkiadó
1950 óta családtag

Az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók
és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja

ISBN 978 963 486 799 9

Kiadja a Móra Könyvkiadó Zrt.,
Janikovszky János elnök-vezérigazgató
Felelős szerkesztő: Bolla Eszter
Szerkesztette: Szlukovényi Katalin
Műszaki vezető: Csereky Kornélia
E-mail: mora@mora.hu
Honlap: www.mora.hu

Alföldi Nyomda Zrt., Debrecen
Felelős vezető: György Géza vezérigazgató

 magyar
nyomdaipari
szövetség

Kitty

és a
Tigriskincs

Móra Könyvkiadó

1. fejezet

Kitti a kanapéról egyetlen ugrással az ajtónál termett.

– Állj! – Ujjával Ribizlire, a macskára mutatott. – Most nem szöksz meg!

Ribizli, a fekete bajszos, gömbölyded, vörös szőrű kiscica gyorsan eliszkolt előre.

– Úgysem kapsz el! – nyávogta, és be-
rohant Kitti szobájába.

Kitti kacagva szaladt utána. Ribizli
felugrott az ágyra, és a hátára hempere-
dett, hogy Kitti a selymes pocakját csik-
landozhassa.

Bejött Kitti anyukája.

– Ti meg mit csináltok? Nagyon ví-
gan vagytok!

– Rabló-pandúrt játszunk – magya-
rázta Kitti. – Segít fejleszteni a szuperké-
pességeimet, hogy készen álljak, amikor
szükségem lesz rájuk.

– Értem. – Anya hátrasimította Kitti
sötét haját. – Örülök, hogy gyakoroltok,
de kezd késő lenni. Most már csituljatok
el, ideje lefeküdni.

Kitti bebújt a takarója alá.

– Igazából eléggé elálmosodtam.

– Nem vagyok meglepve! – Anya mosolyogva betakargatta Kittit.

Kitti visszamosolygott rá. Tudta, hogy az anyukája megérti, milyen fontos gyakorolni a képességeit. Kitti családjának ugyanis volt egy különleges titka. Anya, egy igazi szuperhős éjszakánként eljár, hogy macskaszerű képességeivel segítsen a bajbajutottakon. Kitti és a kisöccse, Micó is örökölték ezeket a képességeket az anyukájuktól. Kitti látott a sötétben, és egészen messziről meghallotta a neszeket. Tökéletes volt az egyensúlyérzéke is, és

fantasztikus szaltókat tudott csinálni. És ami a legjobb az egészben, értett az állatok nyelvén!

Néhány héttel ezelőtt volt Kitti élete első éjszakai kalandja. Akkor találkozott Ribizlivel, akinek nem voltak barátai, se otthona. Kitti nagyon boldog volt, hogy a vörös szőrű cica hazajött vele. A kismacska már családtagnak számított, és minden éjjel Kitti ágyán aludt.

– Ne felejtsd el, hogy holnap nagy napunk lesz – emlékeztette anya, miközben összehajtogatta Kitti ruháit. – Elmegyünk

a Városi Múzeumba, hogy megnézzük az új kiállítást. Ott lesz az Aranytigris szobor, meg rengeteg más ősi kincs is.

Kitti felült az ágyban.

– Az Aranytigrist tényleg gyémántok borítják?

– Bizony ám! És nagy, smaragd szeme van – válaszolta anya.

– Alig várom, hogy láthassam! – kiáltott fel Kitti.

– Örülök, hogy ilyen lelkes vagy – nevetett anya. – Aludj jól, kicsim!

Kitti felkapcsolta a kislámpáját, és bevackolódott a paplan alá. Alig várta a holnapot. Az új kincsek a múzeumban állítólag csodálatosak. Az Aranytigris szobor nagyon sokat ér, mivel annyi drágakő díszíti. Kitti alig várta, hogy láthassa, ahogy csillognak és ragyognak!

Ribizli puha léptekkel végigsétált az ágyon, majd lehuppant a kislány mellé. Kék szeme világított a halovány fényben, bársonyos bundája hozzáért Kitti karjához. A kislány sóhajtott, és behunyta a szemét. Képzeletbeli kincsek táncoltak előtte.

Ribizli moccorgni kezdett.

– Alszol, Kitti? – suttogta.

Kitti azonnal kinyitotta a szemét.

– Nem, nem alszom. Mi a baj, Ribizli?

A cica bajsza megrándult.

– Milyen az az Aranytigris szobor? Nagyon nagy?

– A képeken elég kicsinek látszik. Valószínűleg nem nagyobb, mint te – mosolygott Kitti.

– Akkor mitől olyan különleges? – kérdezte Ribizli.

– Anya azt mondta, több ezer évig volt eltemetve egy ősi sírboltban, mielőtt a régészek rátaláltak. Arannyal van bevonva, gyémántok díszítik, a tigris szeme pedig két ragyogó smaragdból készült.

– Akkor biztosan nagyon értékes. – Ribizli odabújt Kitti vállához.

– Felbecsülhetetlen! – helyeselt Kitti. – És lehet, hogy varázsereje is van. A legenda szerint az Aranytigris meghallgatja, mi a szíved vágya, és ha

megérinted a mancsát, teljesíti a leg-
hőbb kívánságodat.

– Hú, de titokzatos! – Ribizli kék szeme elkerekedett.

– Apa mesélte – folytatta Kitti. – Rengeteg embert ért valamilyen szerencse, miután megnézték az Aranytigrist, de van egy átok is. Ha valaki gonoszságot művel, amivel felbőszíti a szobrot, arra megtorlásul félelmetes szellemeket küld rá!

Ribizli megborzongott.

– Júj, de ijesztő!

– Remélem, elég közel tudok menni hozzá holnap, hogy rendesen lássam. Most nyílik meg az új kiállítás, úgyhogy biztos nagyon sokan lesznek.

– Bárcsak veled mehetnék! – sóhajtott Ribizli. – Macskákat is beengednek?

Kitti megrázta a fejét.

– Nem hiszem. Bár ez nem valami igazságos! – Egy pillanatig csendben feküdt. Aztán olyan hirtelen ült fel, hogy majdnem lelökte Ribizlit az ágyról. – Remek ötletem támadt! Ha ma este elmenénk a múzeumba, akkor mindent láthat-

nál, és nem lenne ott rajtunk kívül senki. Csak a miénk lenne az egész!

Ribizli orra megrándult.

– De... nem túl félelmetes a múzeum éjszaka?

– Tele van érdekes dolgokkal. Együtt megnézhetjük őket! – Kitti megcsiklandozta Ribizlit az álla alatt. Tudta, hogy a kis vörös cica mindig fél az új dolgoktól és helyektől. Végül is csak egy kismacska, és teljesen egyedül kóborolt, mielőtt összetalálkozott Kittivel. – Szerinted nem lenne jó móka egy új kaland?

Ribizli lassan bólintott.

– Jól hangzik ez a szobor a gyémántokkal meg a smaragdokkal. A drágakövek olyan szép csillogósak, ugye?

Kitti felhajtotta a takarót, és kiugrott az ágyból.

– Induljunk most rögtön! A múzeum csak tíz percre van innen, és majd a szuperképességeimmel megtalálom az utat a háztetőkön át.

Ribizli felszökkent az ablak alatti padra, és az orrával félretolta a függönyt.

Fényesen ra-

gyogott a hold, és ezüs-

tös fény áradt be a szobába. Kitti érezte, hogy úgy pezseg az izgatottságtól, mint egy pohár limonádé. Végignézett a háztetők hosszú során. Meglátott egy utat a kémények között: olyan volt, akár egy titkos ösvény, amiről csakis
ő tud!

Ribizli orra megint megrándult.

– Remélem, nem kezd esni az eső.

– Ha mégis elered, majd behúzódunk valahová. – Kitti elővette a szuperhősruháját, a vállára kanyarította fekete köpenyét, és magára illesztette a macskafarkat.

Végül feltette a cicafüleket, aztán belenézett a tükörbe. A macskaruhájában igazi szuperhősnek érezte magát! A szupererők

felgyúltak benne, mint amikor a hold kibukkan egy felhő mögül.

Amikor kinyitotta az ablakot, az éjszakai szél befújt a szobába, és csapkodni kezdte a függönyöket. Kitti felmászott a párkányra, a szíve hevesen kalapált. Nagyon izgalmas volt, hogy elmennek megnézni a múzeum kincseit, és egy icipicit ijesztő is.

– Készen állsz, Ribiz-
li? Ideje nekivágni a követ-
kező kalandunknak!

2. fejezet

Kitti lelépett az ablakpár-
kányról, és könnyedén végig-
futott a háztetőn. A csillagok úgy
ragyogtak az esti égbolton, akár a gyé-
mántok. Kitti vett egy mély lélegzetet. Az
ilyen varázslatos, holdvilágos éjszakákon

a szuperképességei mindig erősebbnek tűntek. Vetett egy cigánykereket, és érezte, ahogy a szupererők bizseregve átjárják az egész testét.

– Odatalálsz a múzeumhoz, Kitti? – aggodalmaskodott Ribizli, amikor felmászott mellé.

Kitti végignézett a háztetőkön, különleges képességétől éles lett a látása.

– Igen, egész biztos. Nézd, ott van, a Korona utcában. – Egy magas, világos színű kőépületre mutatott. Kupola volt a tetején, és egy-egy óriási kőoszlop állt a főbejárat mellett kétfelől.

Ribizli és Kitti végigszaladt a háztetőn, kikerülve a kéményt. Kittinek lobogott a köpenye, ahogy egyik házról a másikra szökkent. Kavargott körülöttük a szél, amitől hajladozni kezdtek a fák, és az ágak árnyékai táncoltak a holdfényben.

Egyszer csak egy fényes szőrű, fehér pofájú, fehér mancsú, fekete kandúr lépett elő az egyik kémény mögül. Kitti rögtön felismerte a barátját, Figarót.

– Szia, Figaró! Te meg mit csinálsz itt?

– Rád várok, természetesen! – Figaró megpödörte a bajuszát. – Láttam,

hogymászol ki az ablakon, és kíváncsi lettem: ma vajon milyen kalandra indul ez a Kitti?

– A Városi Múzeumba tartunk, hogy megnézzük az Aranytigrist

☆ szobrot az új kiállításon – magyarázta Kitti.

☆ – Meg akarjuk nézni még a holnapi nagy tömeg előtt! – Ribizli izgatottan lengette vörös farkát.

☆ – Az Aranytigris szobra rendkívül titokzatos ritkaság! – Figaró szeme felcsillant. – Hallottam az erejéről szóló különös legendákat.

– Velünk jössz? – kérdezte Kitti.

– A legnagyobb örömmel, kedves Kitti! – felelte egy főhajtással Figaró. – Csak utánad!

Kitti a háztetőkön át a Korona utcába, a múzeumhoz vezette őket. Szemügyre vette a tetőt: középen egy üvegkupola borította, a szélén pedig egy lapos párkány futott körbe. Hatalmas épület volt, tele ajtókkal és ablakokkal minden oldalon. Vajon hol lehet az Aranytigris szobor? Kitti lemászott a legközelebbi párkányra, és belesett az ablakon. Odabent régi kardok sorakoztak egy vitrinben.

Odamászott a következő ablakhoz: itt porcelánvázákat és ezüstitálat látott a tárlókban.

The illustration shows a museum window with a grid of artifacts. The artifacts include a deer, a teapot, a vase with a horse, a fish, a pumpkin, a woman's head, a dancer, a large vase, a sun, a plate, a lion, a cat, and a jar. A black cat and a small orange cat are looking at the display from below. The window is set in a brick wall.

Ribizli szorosan Kitti mellett maradt, Figaró pedig elegánsan lépkedett párkányról párkányra.

Kitti mindegyik sötét terembe bekukucskált. Olyan óriási volt ez a múzeum! Hol lehet az Aranytigris? Végül megpillantott egy fényes feliratot: Tekintse meg az Inka Világ ősi kincseit! A nyilat követve felugrott a következő ablakhoz, és izgatottan nézett be rajta.

Az Aranytigris egy vörös bársonyszínórral körbekerített kis emelvényen állt. Fényszóró világította meg a szobrot, és a tigris smaragdszeme olyan fényesen ragyogott, hogy Kittinek egy pillanatra szinte elevennek tűnt. Az Aranytigris a két hát-

só lábán ült, egyik mancsát fölemelte. Az egész szobor aranszínűre volt festve, a hátán elegáns fekete csíkokkal, a bundáját pedig gyémántok díszítették.

– Hűha! – kiáltott fel Ribizli. – Csoda szép!

– Meg kell hagyni, valóban tetszetős – lendítette meg fekete farkát Figaró. – Igazán nagyon tetszetős!

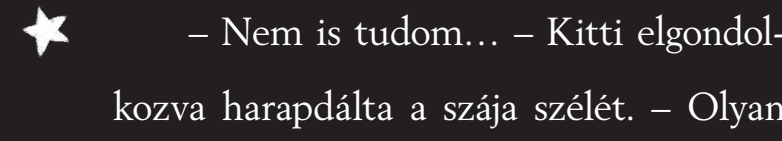
Kitti az ablakhoz nyomta az orrát. A szobor körül álló polcok telis-tele voltak kincsekkel, de az Aranytigris volt a legfényesebb és legcsodásabb mind közül.

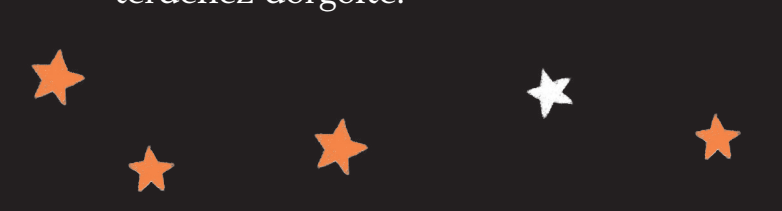
– Nagyon szeretnék egy kicsit közelebb menni hozzá. Akkor kiderülne, hogy a szobor tényleg teljesíti-e az ember kívánságát, ha megérintjük a mancsát!

– Te mit kívánnál, Kitti? – kérdezte Ribizli.

– Nem is tudom... – Kitti elgondolkozva harapdálta a szája szélét. – Olyan szépek a drágakövek azokon a kincseken. Szeretnék egy-két saját gyémántot, smaragdot és rubintot!

Ribizli vörös fejét szeretettel Kitti térdéhez dörgölte.

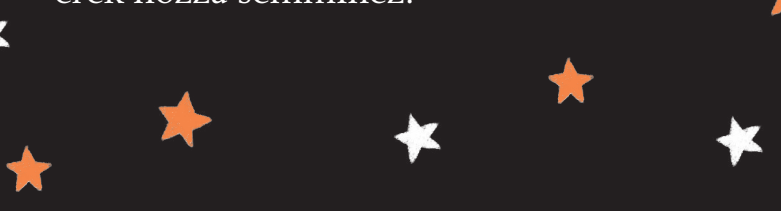

– Úgy vélem, kitűnő ötlet, hogy közelebbről is megtekintsük a szobrot – helyeselt Figaró. – Magam is tudnék ezt-azt kívánni: egy kis kényeztetést a macskakozmetikában, vagy egy négyfogásos ebédet az Aranyhomár Halétteremben! Menjünk is be nyomban!

Kitti habozott.

– Szerintetek tényleg bemenjünk? Éjjel senkinek nem szabad bent lennie.

– Kérlek, Kitti! – Ribizli ráemelte nagy, kék szemét. – Megígérem, hogy nem érek hozzá semmihez.

Kitti beleegyezően bólintott.

– Rendben van. De nagyon óvatosnak kell lennünk. – Meglátott egy nyitott ablakot egy emelettel alattuk. – Ott bemehetünk. – Megfogta az ereszcsonát, készen arra, hogy lemásszon a párkányra.

Ekkor valami elsüvített a fejük fölött.

– MIAÚÚÚ! – Egy állat zuhant teljes súlyával Kitti vállára.

Kitti megtántorodott, aztán gyorsan újra megkapaszkodott az ereszcsonatában, hogy el ne veszítse az egyensúlyát.

Ribizli ijedtében ráugrott Kitti lábára, mancsával a párkányhoz szegezve azt.

– Jaaaj! Ne félj, foglak!

A jövevény – egy világító kék szemű, szürke perzsa-

macska – az ablakpárkányra szökkent, és indulatosan nézett fel Kittire.

– Ezt nem úszod meg! – sziszegte.

– Messziről felismerem a besurranó tolvajokat. Azért jöttél, hogy ellopj valamit a múzeumból, igaz? Hát, én nem fogom hagyni!

Kitti meglepetten nézett vissza rá.

Ki ez az új macska, és miért hiszi azt, hogy ők tolvajok?

3. fejezet

A szürke macska dühösen lengette a farkát.

– A múzeum macskája vagyok, és nem hagyom, hogy bárki is lopjon innen! – Figaróra és Ribizlire pillantott. – Ti pedig szégyellhetnétek magatokat, hogy